

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

10

Fylke:

Küst. Hgder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Dypwäg

Emne:

Lynging & mosing

Bygdelag:

Dypwäg lands

Oppskr. av:

Johanne Kar

Gard:

Dypwäg

(adresse):

Dypwäg p. 1

G.nr. 25

Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Haldemose I. Skenes, husler, 73 års-alderen.

SVAR

I min tid ble det ikke brukt lyng til foring, så langt mitt minne går.

Det kom det av at en i 70 årene var gått over til å samle inn laiv om høsten så en slapp lynging om våren.

Jua fikk først ett smått laiv daglig vinteren igjennom, og drygde på den smått skjøret. Men minns bestefordres tale om lynging i deres tid. Værlig brukt en sigd, men var lyngen my og fikk brukt de gj. Jeg hørte ikke tale om lynging under siste krig. Fikk selv ikke på flere dager enn en med rimelighet kan få fram.

Min bestefordre, f. omkr. 1800, talte også om å skare og brunne. Skal av ragn og vilt var ansatt for godt hjelpere. Haldemose og den tok til, men en måtte være forsiktig og ikke gi for mye, da mulda lett tok smale av det stude for.

Børn var siste års laivhvirker som degnen var særdeles glad i, kade hū og saiv.

II Hosing: Jeg har ikke hørt så av at folk tok mere til hū, men vel til gris.

En samlet islanderne og kalle den sammen

med knoppdrag. Under sike trög var det et
vanlig brukt griseft.

Kor samer som beskrevet her er oppr. i
gang vart bygget her i bygda. Heller ikke
har jeg noen gang hørt anvendt noe i den
retning.

Johanne Sævi

1801

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING